

hvis det ikke er godt nok, forholde os kritisk, og så er der ikke andet for end bare at trække i arbejdstøjet og prøve at overbevise de andre lande om, at vi kan gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg takker da for ministerens svar, for det beviser netop det, som man kunne frygte. Man sidder ganske tilbagelænet, og så venter man på, at der kommer et udspil fra Kommissionen. Vi sidder og venter, og vi venter, og vi venter, og så ser vi, om der sker noget. Det er jo det, man har gjort i mange år, og der er ikke sket noget.

Også tak for en bekræftelse af, at man faktisk kan lave nogle nationale regler. Så siger ministeren, at det jo ikke er det, der er problemet. Jo, det er netop det, der er problemet. Som det også er nævnt i det her forslag, nemlig at hvis man får lavet det her med slagtedyrtil nærmeste slagteri, så undgår vi også de scener, der blev vist på TV 2, hvor slagtedyrene faktisk blev transporteret over grænsen. Vi kan lave en regel om, at slagtedyrene går til nærmeste slagteri i Danmark.

Vi må erkende, at denne regering ikke vil noget på det her område. Man sætter sig tilbagelænet og venter, men så er det jo godt, at der er et alternativt flertal udenom.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Problem er, at mens tiden går, så lider dyrene, og de lider jo så meget, at vi har en minister, der fik tårer i øjnene over det. Det forstår jeg godt, men så er det altså et problem, når handlekraften ikke er så stor. Derfor synes jeg også, det er en interessant overvejelse, som bliver nævnt med et alternativt flertal i den her sag.

Når nu ministeren siger, at det her er totalt harmoniseret i EU, er det jo en tolkning, ministeren har lavet af Traktaten. Det er ikke noget, Kommissionen har sagt. Det vil jeg godt bede ministeren bekræfte. Det kan jo faktisk godt være, at ministeren tager fejl og læser teksten alt for negativt og pessimistisk.

Derfor spurgte jeg ministeren, om ikke ministeren vil være med til, at vi spørger Kommissionen, om vi godt kan få lov til at lave nogle danske regler på et bedre niveau. De binder ikke de andre lande, men de betyder, at vi kan kontrollere transporter ud af Danmark, og det kan da ikke genere andre lande.

Det kan da heller ikke være i strid med Traktaten, og derfor vil Kommissionen da formentlig heller ikke sige noget imod det, når det kun er for transporter ud af Danmark. Vi kan jo ikke bestemme over transporter ud af Frankrig, men kun for Danmarks vedkommende. Derfor er jeg bange for, at ministeren har skudt sig selv lidt i foden med det svar, som hun henviste til hun havde sendt, på et spørgsmål, jeg havde stillet. Det er ikke engang sikkert, at den besvarelse var helt dækkende for EU-retten. Jeg synes, der er meget, der bør undersøges i den her sag.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg henholder mig til det svar, der allerede er afgivet på det rent juridiske spørgsmål desangående.

Men jeg vil da gerne her tilkendegive, at regeringens ambitionsniveau altså går på at holde dyrevelfærden for øje, ikke kun hvad angår danske dyr, men også dyrene i resten af EU. Jeg synes faktisk, det er lidt sølle og beklageligt, at vi nu her i dag hører ordførere begynde at tale om alternative flertal, der så vil forsøge at lave regler, der alene angår Danmark.

Vi har et højere ambitionsniveau. Vi ønsker, at dyrene i Europa generelt får meget, meget, meget bedre transportvilkår, og det er derfor, at vi arbejder for, at EU-regelsættet bliver så godt som overhovedet muligt.

Hr. Christian H. Hansen anklagede regeringen for langmodighed. Såvel fødevarerministeren som jeg selv har været i samråd i Fødevarerudvalget og redegjort for den her sag, og vi forklarede også meget klart, at vi bliver nødt til at afvente Kommissionens udspil af den simple grund, sagt til hr. Christian H. Hansen, at det er Kommissionen, der har initiativretten.

Kl. 19.05

Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti har et noget anstrengt forhold til hele EU som institution, og derfor kan jeg måske godt forstå, at Dansk Folkepartis holdning lidt er: blæse være med EU i denne sag. Men regeringen respekterer altså vores EU-medlemskab, herunder også den fuldstændige banalitet, at det er Kommissionen, der har initiativretten, og derfor bliver vi nødt til at afvente forslaget fra Kommissionen.

Jeg glæder mig i mit stille sind over, at der så klart her i Folketinget er total opbakning til regeringens linje om at arbejde for en maksimal transporttid på 8 timer. Det gør det ulige noget nemmere for os, når vi skal i clinch med de an-